

gerne i september, lang tid før de endelig skulle afsluttes?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen:

Først til hr. Jan Petersen: Jeg er fuldstændig enig i, at det ikke er første gang, Socialdemokratiet har brudt løfter.

Så til hr. Buksti, og det er samtidig et svar til den sidste spørger, der spørger: Hvordan skulle vi løse de problemer, som vi gerne vil løse?. Vi sagde under finanslovforhandlingerne: Lad os gøre dagpengene aktive. Og jeg ved, at hr. Buksti er fuldstændig enig med mig i, at det stort set ingenting koster, hvis man i stedet for at have en masse folk gående arbejdsløse udvider og uddanner inden for hjemmehjælp, inden for sundhedssektoren, inden for børnepasning.

Det var det, vi tilbød regeringen. Vi kun fik at vide, at vi kunne deltage i at lave stramninger på arbejdsmarkedet. Vi fik kun at vide, at vi kunne deltage i alle mulige andre forringelser, og så sagde vi: Det behøver I ikke, når der forhandles med os, men har I andre dagsordenspunkter? Hvis I vil gøre alvor af at opfylde jeres valglofter, så kommer vi straks tilbage til forhandlingsbordet. Det sagde vi mere end én gang.

Det med de ældre på arbejdsmarkedet er et godt spørgsmål. Hvad er det, der er problemet på arbejdsmarkedet? Det er jo, at arbejdsgiverne smider de ældre ud. Vi har jo lige fået det illustreret med LEGO, som fyrer de ældste, som giver dem penge for at forsvinde ud af arbejdsmarkedet. Det er jo det, der er problemet.

Det, man gør her, er jo, at man prøver at stramme efterlønnen, sådan at de, der har brug for efterlønnen, de, der er nedslidte, som ikke kan få arbejde, får sværere ved det, eller det bliver umuligt for dem at komme på efterløn. Det er jo at gå den forkerte vej. Det er arbejdsgiverne, der skal angribes. Det er ikke dem, der har brug for efterlønnen, der skal angribes.

Så til sidst om erhvervsbeskatningen; det er også et godt spørgsmål. Vi sagde til regeringen i foråret: Vi går gerne med til at ændre erhvervsbeskatningen på én betingelse: erhvervslevet skal sely betale. De skal igennem stramninger af andre skatteregler betale det, det koster, når man nedsætter skatteprocenten, så vi får det samme i kassen. Vi vil endda helst have

lidt mere i kassen. Men bare det er det samme, så er vi med på den.

Det var det, vi forhandlede om. Det ville vi også gerne have gjort med finansloven. Det ville regeringen åbenbart ikke. Den har foræret 4 mia. kr. væk til erhvervslevet, til aktieejere og landmændene. 4 mia. kr., som kunne have været brugt på mere velfærd i stedet for at give til dem, der har nok i forvejen.

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er en lang række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Det er hr. Klaus Hækkerup, hr. Jørn Pedersen, fru Lissa Mathiasen, fru Lone Møller, hr. Ole Vagn Christensen, fru Elisabeth Arnold, hr. Poul Erik Dyrhund og hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Frank Aaen begrundede denne forespørgselsdebat med, at han havde svært ved at se forskel på »deres vej« og på »vores vej«, altså på de borgerliges vej og Socialdemokratiets vej. Og han begrundede det bl.a. med, at de forløbne år har været katastrofale for de syge.

Det mener jeg nu ikke de har, slet ikke, når man ser på antallet af operationer. Men den helt grundlæggende indsats for at forbedre forholdene for de syge er jo det at få uddannet nogle læger, der kan operere dem og helbrede dem, når de er syge.

Lad os så prøve at kaste et blik på, hvordan virkelighedens verden ser ud. I de 6 år, der gik, før Schlüter tiltrådte, blev der gennemsnitlig optaget 800 lægestuderende på de medicinske fakulteter. I de 10 år, hvor hr. Bertel Haarder styrede dansk undervisningsvæsen, blev der gennemsnitligt optaget 600. Altså et ganske betydeligt fald.

Fra det øjeblik, den socialdemokratisk ledede regering tiltrådte, har vi øget antallet af studerende, så vi sidste år var oppe på at indtage over 1.000 studerende. Og lad mig spørge hr. Frank Aaen: Er det virkelig til skade for de syge, at vi fortsat uddanner flere og flere læger, sådan at de kan blive helbredt? Er det det, der er den saglige begrundelse fra Enhedslisten? Eller er det bare et postulat, som hr. Frank Aaen stiller sig op her på talerstolen og slynger ud?